

Les Tres Fonts

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: c/ de la Font. Nucli urbà. Prats de Lluçanès

Coordenades:

Latitud: 42.00765
Longitud: 2.02727
UTM Est (X): 419450
UTM Nord (Y): 4651083

Classificació

Número de fitxa 08171-102
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Núm. Registre / Catàleg: 14237-I - Acord Ple del Consell Comarcal 29/07/2020
Número inventari Sí, IPA. 31215
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Prats de Lluçanès. Passeig del Lluçanès, s/n "cal Bach". 08513. Prats de Lluçanès
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 06/12/2006 - 01:00

Descripció

Les tres fonts estan situades capdavall del carrer de la Font en l'encreuament amb el carrer Josep Cirera, al peu del torrent Merdinyol que prové de les fonts del Ti i Xambó i continua en direcció a Sorribes. Es tracta d'una estructura quadrada de pedra irregular amb carreus treballats a les cantonades que forma una porxada amb dos arcs carpanells. La clau de l'arc del cantó nord té la data inscrita de 1746. Aquesta estructura fa de contenidor de la font, a la qual s'accedeix baixant una ampla escala de graons de pedra. La font en sí està formada per 3 sortidors metàl·lics amb forma de caps d'animal, i a la dreta hi ha una banqueta de pedra que permet seure-hi. Damunt dels sortidors s'hi obre una fornícula tancada amb un vidre on hi ha una imatge de Sant Ramon nonat. A la part exterior hi ha un mur de pedra que separa el rec de la font i tanca un espai al sud amb un llarg obi i una paret de pedra amb uns forats quadrangulars de mitjanes dimensions.

Observacions:

Segons anàlisis realitzades pel Grup de Defensa del Ter durant els hiverns dels anys 2002, 2004 i 2005 les Tres fonts presentava un índex de nitrats de 101'50, 179'40 i 128'50 mg/l respectivament. Ja que el límit tolerable establert per l'Organització Mundial de la Salut és de 50 mg/l s'ha de considerar la font com a no potable.

Història

La font va ser construïda l'any 1746, i a més de font pública també s'utilitzava com a abeurador pels animals del camp i les cavalleries.

Bibliografia

Grup de Defensa del Ter, Les fonts que tenim. Osona i el Lluçanès. GDT/Eumo Editorial, 2005 Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Prats de Lluçanès, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat l'agost de 2006.

